

ΕΚΔΗΛΩΣΗ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

«A new friend on our doorstep-the refugee »

- Τα κείμενα της παράστασης έχουν γραφτεί από τους μαθητές κατά τη διάρκεια της χρονιάς και είναι αναρτημένα (<https://el.padlet.com/gsiola84/plvmuhc1qf6w>) και τα ποιήματα βρίσκονται στο ηλεκτρονικό βιβλίο (https://issuu.com/gsiola/docs/1_oristiko)

Στη σκηνή ζωντάνεψαν οι ιστορίες τεσσάρων παιδιών προσφύγων: του Ναζ, του Φάρι, της Σαβέλ και της Αϊσέ, ηρώων από τα ομώνυμα βιβλία, «Το αγόρι με τη βαλίτσα», «Ο Χάρης και ο Φάρις», «Το κόκκινο φόρεμα της Σαβέλ», «Σκληρό καρύδι», μπλεγμένες όμως με τις προσωπικές παραστάσεις των μαθητών και δοσμένες μέσα από τεχνικές θεάτρου και εκπαιδευτικού δράματος, που έμαθαν από τη συνεργασία μας με το Πανελλήνιο Δίκτυο το Θέατρο στην Εκπαίδευση.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία τα παιδιά θέλησαν να καταθέσουν τα δικά τους συναισθήματα για τη βίαιη απομάκρυνση των παιδιών από τους γονείς τους, για τους ανθρώπους που χάνουν, για την καθημερινότητά τους στο σχολείο. Επίσης μιλάνε για τα πολύτιμα πράγματα που οι ίδιοι δεν θέλουν να χάσουν και ουσιαστικά δημιουργούν θεατρικές εικόνες λέγοντας με το δικό τους τρόπο όσα έμαθαν και αισθάνθηκαν για το θέμα των προσφύγων.

Ακούγεται μουσική: https://www.youtube.com/watch?v=U_9IagR-tj4

(romance Ευανθία Ρεμπούτσικα 3:43), **μέχρι να ακουστεί ο ήχος**

θάλασσας

Οι μαθητές περπατούν ήσυχα στην πόλη, γεμίζουν το χώρο. Γελούν, χαιρετιούνται κτλ.

Παγώνουν

Η Πηνελόπη ψιθυρίζει τη λέξη πόλεμος, ανησυχία στα πρόσωπα πιο νευρικό περπάτημα

Παγώνουν

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee»

-Πηνελόπη: Πόλεμος, Βόμβες, καταστροφές παντού.

Περπατούν σα να τους κυνηγούν, τα αγόρια στη μέση της σκηνής κάνουν τις βόμβες, έκφραση φόβου και πανικού στο πρόσωπο όλων και στις κινήσεις τους.

Κάποια αγόρια κάτω από τη σκηνή, κάνουν τον ήχο από τις βόμβες.

Παγωμένη εικόνα: Πάνω στη σκηνή μπροστά εμφανίζεται ο Σωτήρης πετάει κάτω ένα σάκο και αρχίζει να βάζει μέσα ρούχα, κάποιοι κλαίνε και σκέφτονται τι να πάρουν μαζί από τη ζωή τους, για να φύγουν.

Οι μαθητές ένας περνούν και λένε τι θα πάρουν μαζί

Δημήτρης Παπ: Μέσα στη βαλίτσα βάζω τα χαρτιά μου για να με δεχτούν εκεί που θα πάω να ζητήσω άσυλο.

Παναγιώτης Κ.: Μέσα στη βαλίτσα βάζω την αγάπη για τους γονείς μου.

Δημήτρης Μ.: Μέσα στη βαλίτσα βάζω αλληλεγγύη

Δώρα : Μέσα στη βαλίτσα βάζω τη χαρά.

Χριστίνα : Μέσα στη βαλίτσα βάζω τη φιλία.

Φώτης: Μέσα στη βαλίτσα βάζω την αγάπη.

Αθηνά: Μέσα στη βαλίτσα βάζω τα παπούτσια που μου χάρισε η γιαγιά μου.

Σωτήρης: Μέσα στη βαλίτσα βάζω μια οικογενειακή φωτογραφία, να τους βλέπω όλους και να παίρνω δύναμη.

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee

Δημήτρης : Μέσα στη βαλίτσα βάζω λίγα ρούχα και το γράμμα με τη διεύθυνση του αδερφού μου στην Ευρώπη.

Μελίνα: Μέσα στη βαλίτσα δε χωράει η ζωή μου. Κλείνω τις αναμνήσεις μου στην καρδιά μου.

Σβήνουν τα φώτα

Ακούγεται ήχος θάλασσας:

<https://www.youtube.com/watch?v=MD0tXdSsnBA>

Ανάβουν τα φώτα

Στο βιντεοπροβολέα φαίνεται η εικόνα θάλασσας

Οι μαθητές έχουν σχηματίσει μία βάρκα και κωπηλατούν, η Μελίνα και ο Δημήτρης Θ. κυματίζουν το γαλάζιο πανί, κάνει κύμα)

Όταν το πανί κουνιέται πιο πολύ ακούγεται θάλασσα

<https://www.youtube.com/watch?v=MD0tXdSsnBA>

Τα παιδιά από τη βάρκα ενώ το πανί σηκώνεται ψηλά από τη Μελίνα και το Δημήτρη φεύγουν ενώ η Αθηνά, ο Παναγιώτης , η Δώρα και η Ευτυχία τεντώνουν το πανί στο πίσω μέρος της σκηνής το γαλάζιο πανί, που πάνω του έχει διάσπαρτες 4 βαλίτσες.

Οδηγία: Ο ήχος θάλασσας συνεχίζεται μέχρι τη στιγμή που τα 2 παιδιά θα πάρουν τη βαλίτσα και θα τη φέρουν μπροστά στη σκηνή.

Η Στεφανία και ο Χρήστος πλησιάζουν, παίρνουν την πρώτη βαλίτσα και την ανοίγουν.

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee

Ακούγεται: <https://www.youtube.com/watch?v=c87P83dwnTQ>(Μέσα από Σένα 4:07) Οι μαθητές παρουσιάζουν τι έχει μέσα, μία κάρτα σε ζελατίνα, μία ζωγραφιά και 2-3 ρούχα Η μουσική ακούγεται σε όλη τη διάρκεια του δρώμενου

Αφηγητής : (Δημήτρης Θ) Ο μικρός Ναζ έφυγε ολομόναχος από το χωριό του, μόλις ο πόλεμος τους χτύπησε την πόρτα. Διέσχισε ολομόναχος ερήμους, χιονισμένα βουνά και αφρισμένες θάλασσες.

Παγωμένη εικόνα λεωφορείο

Οι μαθητές «κάθονται» στο λεωφορείο με οδηγό το Δ. Μαντά και ο Νικόλας ζωντανεύει τη στιγμή του αποχαιρετισμού με τη μαμά. Η μαμά του απαντάει.....

(Οι μαθητές αποτυπώνουν τις σκέψεις των παιδιών προσφύγων που φεύγουν απ' τον τόπο τους μόνοι τους χωρίς τους γονείς τους).

Σταμάτης: Χωρίς τους γονείς μου νιώθω ανασφάλεια...

Μπάμπης: Χωρίς τους γονείς μου νιώθω φόβο.

Ηλίας: Χωρίς τους γονείς μου είμαι στεναχωρημένος/η.

Γιώργος Δ.: Χωρίς τους γονείς μου ποιος θα με φροντίζει;

Γιώργος Κ.: Χωρίς τους γονείς μου πού θα πάω; Πώς θα ζήσω;

Παναγιώτης: Οι γονείς μου έδιναν ότι ήθελα. Πώς θα ζήσω μακριά τους;

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee»

Νικόλας: Οι γονείς μου πούλησαν όλη την περιουσία μας για να με σώσουν! Με έδιωξαν για να γλιτώσω..

Γιάννης: Χωρίς τη μαμά πώς θα είναι η ζωή μου; Πρέπει να μεγαλώσω γρήγορα

Δημήτρης Π.: Χωρίς τους γονείς μου δεν μπορώ να ζήσω καλά.

Παναγιώτης Κ.: Χωρίς τους γονείς μου νιώθω λύπη και φόβο.

Αφηγητής, Θ.: Ο μικρός Ναζ διέσχισε ολομόναχος ερήμους, χιονισμένα βουνά και αφρισμένες θάλασσες μέχρι να τα καταφέρει και να φτάσει στο Βερολίνο να βρει τον αδερφό του.

Ηλίας: Σήμερα αναγκάστηκα να αφήσω τα πάντα, να αρχίσω το πρώτο μου ταξίδι, για να πάω στο Βερολίνο. Είμαι λυπημένος επειδή είμαι μόνος μου.

Πηνελόπη: Πρέπει να φύγω από την χώρα μου για να σωθώ από τις βόμβες και τα κανόνια. Οι γονείς μου για να φύγουμε πούλησαν τις κασίκες μας, την μόνη περιουσία που είχαμε αλλά τελικά δεν ήρθαν μαζί μου.

Σταμάτης: Στο λεωφορείο γνώρισα ένα κοριτσάκι, την Κρίσια και συζητήσαμε για πολλά πράγματα. Πέρασα από πολλούς δρόμους, βουνά και χωριά αλλά μετά την έχασα και συνέχισα μόνος μου το ταξίδι. Αφού γνώρισα μια οικογένεια και περάσαμε πολλά μαζί, έφτασα στο Βερολίνο και συνάντησα τον αδερφό μου.

Παναγιώτης: Η μαμά μου είπε να βάλω ότι θέλω στην βαλίτσα μου γιατί έξω μας περιμένει το λεωφορείο. Δεν μου άρεσαν καθόλου τα

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee

πρώτα μου ταξίδια. Τελικά διέσχισα δρόμους και θάλασσες εγώ και ένα κοριτσάκι, η Κρίσια. Μετά από καιρό ήμουν ολομόναχος στο Βερολίνο για να βρω τον αδερφό μου. Αφού τον βρήκα, έγραψα ένα γράμμα στους γονείς μου και τους είπα ότι είμαι καλά και ότι είμαστε μαζί με τον αδερφό μου στο Βερολίνο.

Χρήστος: Τα λεφτά μας δεν έφταναν για το ταξίδι, γι' αυτό οι γονείς μου αναγκάστηκαν να πουλήσουν τις κατσίκες μας, κρυφά από μένα, για να με σώσουν. Καθώς τους χαιρετούσα, όταν το λεωφορείο έφυγε και οι γονείς μου έμειναν πίσω στο βομβαρδισμένο χωριό, η καρδιά μου κομματιάστηκε από τον πόνο. Εγώ είμαι μόνος μου και δεν ξέρω τι να κάνω. Δεν ξέρω αν θα φτάσουν τα λεφτά για το υπόλοιπο ταξίδι.

Χριστίνα: Είμαι με την Κρίσια

μόνο εγώ κι αυτή

πάμε μαζί... .

Πένυ: Ο Ναζ αγόρι μικρό

με τη βαλίτσα του

φεύγει μόνος.

Ευτυχία: Ναζ και Κρίσια

πηγαίνουν Βερολίνο

μ' ένα βαλιτσίνο

2^η Βαλίτσα

Ακούγεται μουσική: <https://www.youtube.com/watch?v=DWKISra6krQ>

Το ταξίδι της επιστροφής 3:03 Ευανθία Ρεμπούτσικα

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee

2- 3 παιδιά ανοίγουν τη δεύτερη βαλίτσα. Έχει μέσα ένα κόκκινο φόρεμα, μια φωτογραφία ενός σπιτιού με αυλή και κήπο.

Αφηγήτρια Δώρα: Μέσα σε μια μέρα η Σαβέλ άφησε το σπίτι της και ότι άλλο αγαπούσε και ταξιδέψε σε μια μακρινή χώρα, στην άλλη άκρη της γης. Το μόνο πράγμα που μπόρεσε να πάρει μαζί της, είναι το κόκκινο φόρεμα, που της είχε κάνει δώρο η γιαγιά της στα γενέθλιά της. Και η Σαβέλ δεν το αποχωρίζεται ποτέ..

Δραματοποίηση η στιγμή του αποχαιρετισμού:

Μπαμπάς: Βιαστείτε πάμε να φύγουμε. Κινδυνεύουμε

Γιαγιά: Μια στιγμή, Περίμενε. Σαβέλ πάρε αυτό το κόκκινο φόρεμα να το φοράς και να με θυμάσαι.

(Η Σαβέλ φοράει το φόρεμα αγκαλιάζονται σφιχτά)

Σκέψεις μαθητών:

Μελίνα: Αναγκάστηκα να φύγω από τη χώρα μου, γιατί εκεί πέφτουν βόμβες και γίνεται πόλεμος. Έχω στεναχωρηθεί πολύ, γιατί έχω χάσει τα πάντα. Έχω μαζί μου το κόκκινο φόρεμα της γιαγιάς μου. Χωριστήκαμε στον πόλεμο και εκείνη έμεινε πίσω.. για να σωθώ εγώ.

Ευτυχία: Η μαμά μου είπε να διαλέξω το αγαπημένο μου πράγμα κι εγώ διάλεξα το κόκκινο φόρεμα , που μου είχε χαρίσει η γιαγιά μου. Η πρώτη μέρα στο νέο σχολείο είναι πολύ δύσκολη. Φορώ πάντα το κόκκινο φόρεμα της γιαγιάς μου, που μου έχει λείψει πάρα πολύ. Κάθε βράδυ, που πέφτω να κοιμηθώ, βλέπω το παλιό μου σπίτι και τη γιαγιά μου.

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee

Αθανασία: Κάθε βράδυ ονειρεύομαι τον τόπο μου, τον κήπο μας με το μεγάλο δέντρο και τα λουλούδια του. Στεναχωριέμαι πολύ και δε μιλώ σε κανένα στο σχολείο. Χθες όλο το βράδυ ζωγράφιζα τη γιαγιά μου και τα ψηλά βουνά του τόπου μου. Σήμερα έδειξα τις ζωγραφιές μου στο σχολείο, έκανα καινούριους φίλους!!

Στεφανία: Ο καιρός περνάει γρήγορα..... προσπάθησα σήμερα να βάλω το κόκκινο φόρεμα για να πάω στο πάρκο με τις φίλες μου αλλά μου έχει μικρύνει. Το έβαλα στην άκρη, το φύλαξα σ' ένα ωραίο κουτί. Πάντα θα σκέφτομαι τη γιαγιά μου.

Πηνελόπη: Έχω καταλάβει τι δύσκολα περνάς

χωρίς φίλους, χωρίς πατρίδα.

Εγώ κι εσύ τώρα μαζί

για μια καινούρια ζωή!

Αθηνά: Η Σαβέλ πέρασε βάσανα πολλά

με μοναδική παρηγοριά,

το κόκκινο φόρεμα απ' τη γιαγιά.

Κωνσταντίνα: Θέλει να πάει βόλτα μα...

το κόκκινο φόρεμα δεν της χωρά.

Μια νέα ζωή για αυτήν ξεκινά!!!

3^η Βαλίτσα

Ακούγεται μουσική: <https://youtu.be/6hBUccZfeqY> φθινοπωρινός

δρόμος Ξαρχάκος 3:06

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee

Η Ευτυχία και ο Γ. Καραδεδές ανοίγουν την Τρίτη βαλίτσα. Μέσα δεν υπάρχει τίποτα άλλο από ένα σημείωμα που λέει:

Γ. Καραδεδές: « Η ζωή μου έγινε κουβάρι. Τα όνειρα μου, οι αναμνήσεις μου, οι χαρές μου, οι γονείς μου, οι φίλοι μου..... Όλα χάθηκαν απ' τη ζωή μου αλλά ζουν στην καρδιά μου .... »

Αφηγητής, Φώτης: Κάθε μέρα η διαδρομή για το σχολείο είναι μια συναρπαστική περιπέτεια. Ατέλειωτες μάχες με δράκους και τέρατα και στρατιές πολεμιστών... Για κακή μου τύχη, τις τελευταίες μέρες το μόνο που συναντώ είναι ένα γκρι κουβάρι. Για την ακρίβεια, δεν το συναντώ. Είναι κάτω από τη γέφυρα. Στην αρχή, νόμιζα ότι ήταν παλιά ρούχα πεταμένα. Σήμερα όμως το κουβάρι κουνήθηκε. Αλήθεια σας λέω. Όχι, δεν είναι πάλι η φαντασία μου. Το κουβάρι κουνιέται. Το κουβάρι δεν είναι... κουβάρι. Είναι... παιδί. Παιδί; Και τι κάνει εκεί κάτω; Μόνο του... Δεν πάει σχολείο;

Παγωμένη εικόνα: Ο Δημήτρης Θεοδωρακόπουλος και ο Μπάμπης κάνουν τη γέφυρα. Από κάτω είναι ο Χρήστος ως Φάρρις.

Παναγιώτης: Είδα ένα γκριζο κουβάρι κάτω από τη γέφυρα. Δεν έδωσα σημασία , όμως το μεσημέρι που σχόλασα, το είδα να κουνιέται.

Γιώργος: Όταν τον είδα στην αρχή , νόμιζα ότι ήταν ένας σωρός ρούχα πεταμένα κάτω από τη γέφυρα αλλά γρήγορα κατάλαβα πως « τελικά είναι ένα παιδί»

Παναγιώτης: Πλησίασα φοβισμένος κοντά του και του πρόσφερα το φαγητό που είχα ξεχασμένο στην τσάντα μου.

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee»

Ηλίας: Όταν πήγα στο σπίτι , μίλησα στους γονείς μου και τους κατάφερα να τον πάρουμε σπίτι μας. Ο φοβισμένος και πεινασμένος Φάρις έγινε μέλος της οικογένειας μας.

Νικόλας: Ήρθε και στο σχολείο πηγαίναμε στην ίδια τάξη και παίζαμε χαρούμενοι όλοι μαζί, μέχρι τη μέρα που ο δάσκαλος μας ανακοίνωσε πως θα πήγαινε να ζήσει σε ξενώνα φιλοξενίας και θα ψάξουν να βρουν τους γονείς τους ή άλλα μέλη της οικογένειας του.

Αθηνά: Ο Φάρις βρήκε

ζεστή αγκαλιά και σπίτι
από το Χάρη.

Μελίνα: Ανοίξτε τις πόρτες

και τις αγκαλιές
στα μικρά «Φαράκια»

4^η Βαλίτσα

Ακούγεται η μουσική:

<https://youtu.be/CDSeqgEN9Rg> Dmitri Shostakovich The Jazz
album 43:00 και μετά ή 45:16

Η Κωνσταντίνα και ο Δημήτρης ανοίγουν την τέταρτη βαλίτσα. Μέσα υπάρχουν ένα ζευγάρι κόκκινα πέδιλα, μια φωτογραφία και διάφορα μικροπράγματα

Αφηγητής Παναγιώτης: Η Αϊσέ, ένα εννιάχρονο κορίτσι, μιλάει με κέφι, τόλμη και λίγο παράπονο για τη ζωή της. Μοιράζεται τα ίδια βάσανα με όλα τα παιδιά της ηλικίας της: σχέσεις με τους

συμμαθητές και τον αδερφό της, φίλιες, παιχνίδι... Αλλά έχει και τις δικές της, τις βαθύτερες έγνοιες για μια πατρίδα που αναγκάστηκε να εγκαταλείψει. Βάζει στο μίξερ νοσταλγία, φόβο, πείσμα, χιούμορ και θέληση και φτιάχνει το ιδιαίτερο γλυκό της δικής της ζωής. Μας κερνάει με γενναιοδωρία όλους. Ακόμη κι αυτούς που έτυχε να την πικράνουν. Η Αϊσέ ξέρει να παίζει μπάλα. Εσύ;

Πένυ, Αϊσέ: Είμαι διαφορετική, σκληρό καρύδι ..... Θα πουν τα παιδιά κάποιες σκέψεις τους

Παγωμένη εικόνα: Στην αυλή του σχολείου *το περιστατικό με τα παπούτσια στη γυμναστική.*

Χριστίνα: Η Αϊσέ στεναχωριέται

που την κοροϊδεύουν και δείχνουν τα παπούτσια της
με το χέρι βέλος.

Στεφανία:

Στο σχολείο μας έρχεται η Αϊσέ, είναι από άλλη χώρα. Μεσ
στο χώρο μόνη τριγυρνά,

το φεγγάρι της φωτίζει τη μικρή της καρδιά.

Αϊσέ είμαστε όλοι φίλοι, παίζουμε, διαβάζουμε
και ζούμε με χαρά

Γιάννης: Ένα μικρό παιδί

από άλλη χώρα έρχεται.

Είναι διαφορετικό από εμάς

την προσοχή μας ζητά και την αγάπη μας.

Πηνελόπη: Βέλος έριξαν όλοι στα παπούτσια της,

που κάνουν θόρυβο.

Την Αϊσέ κοροϊδεύουν όλοι.

Εγώ τη σκέφτομαι, την αγαπώ
και πάντα θα τη βοηθώ.

Σταμάτης: Η Αϊσέ τα πηγαίνει καλά

και έχει φίλους για συντροφιά.

Μπάμπης: Εσύ Αϊσέ, προσπαθείς

να βρεις σχολείο και να βρεις ζωή,

έχεις μεγαλώσει, είσαι δυνατή,

μάχεσαι δυνατά για να είσαι άξια στη ζωή!

Αθανασία: Παιδί μόνο, είναι διαφορετικό,

τρέχει να βρει σχολείο, φίλους, οικογένεια....

και ... μια χώρα με ειρήνη.

Χρήστος: Μικρό παιδάκι

μοναχό τριγυρνά

σε ξένη χώρα ζητά

βοήθεια και χαρά!! Εμείς όλοι είμαστε φίλοι του!!!

Ευτυχία: Μια νέα μαθήτριά

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee»

ήρθε στο σχολείο μας,
η Αϊσέ, παίζει με όλα
τα παιδιά και με μεγάλη χαρά.

Χριστίνα: Με μεγάλη χαρά

παίζουν όλα τα παιδιά
με την Αϊσέ κοντά.

Κων/να: Μια νέα μαθήτριά

ήρθε στο σχολείο μας.
Θα την καλοδεχτούμε και
θα της προτείνουμε
να γίνει φίλη μας.

Δ. Θεοδωρακόπουλος: Τα μπαμ μπουμ από τις βόμβες,

ο καπνός και οι φωνές,

ταράζουν τον ύπνο της ατελείωτες νυχτιές

Πένυ: Η Αϊσέ ένα παιδί μικρό,

έφτασε στην Ελλάδα.

Θέλει να έχει φίλους ,

παλεύει γι αυτό και δεν ησυχάζει ούτε λεπτό.

Ζωντανεύουν σκέψεις :

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee

Σωτήρης: Ερχόμαστε από μακριά. Φύγαμε από τον τόπο μας βίαια γιατί γίνεται πόλεμος.

Παναγιώτης: Ήρθαμε στον τόπο σας για να γλιτώσουμε από τον πόλεμο. Θέλουμε να συνεχίσουμε τη ζωή μας.

Δημήτρης: Θέλουμε να πάμε στο σχολείο αλλά και να συναντηθούμε με τις οικογένειές μας.

Μελίνα: Είμαστε διαφορετικοί αλλά θέλουμε να μάθουμε τη γλώσσα σας και πιστεύουμε πως έχουμε πολλά να σας πούμε

Φώτης: Οι φίλοι πρέπει να φροντίζουμε ο ένας τον άλλον.

Δημήτρης: Η αγάπη είναι πάνω απ' όλα.

Τα παιδιά τους αγκαλιάζουν και γίνονται μια παρέα.

Σύνδεση με τη δική τους ζωή

Εμφανίζεται ένα παιδί από μεγαλύτερη τάξη(πιθανόν αδερφός/η μαθητή) σε ρόλο δημοσιογράφου.

Δημοσιογράφος: Είμαι δημοσιογράφος από τον τηλεοπτικό σταθμό Petroupoli channel και θέλω να σας κάνω μερικές ερωτήσεις, που θα τις προβάλλω στην εκπομπή μου. Συμφωνείτε;

Μαθητές: Ναι

Δημοσιογράφος: Σας παρακολουθώ τόση ώρα και θέλω να ρωτήσω. Ποιο είναι το θέμα του προγράμματος;

Μαθητές: «A new friend in our doorsteps- the refugee»

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee»

Δημοσιογράφος: Πόσο καιρό ασχολείστε με το πρόγραμμα;

Στεφανία: Με την κυρία μας είχαμε αποφασίσει για το πρόγραμμα από το Νοέμβριο αλλά αρχίσαμε να το δουλεύουμε τον Ιανουάριο, δηλ. 5 μήνες.

Δημοσιογράφος: Ποια γνώμη είχατε για το θέμα των προσφύγων πριν ξεκινήσετε το πρόγραμμα;

Γιώργος: Πριν από 5 μήνες δεν γνώριζα πως αυτά τα παιδιά είχαν ζήσει τόσο άσχημες στιγμές στη ζωή τους. Νόμιζα πως είχαν έρθει με κακές προθέσεις για να μας βλάψουν και να μας κάνουν κακό.

Κωνσταντίνα: Δεν πίστευα πως υπήρχαν παιδιά που ζούσαν χωρίς τους γονείς τους αντιμετωπίζοντας τόσο άσχημες και επικίνδυνες καταστάσεις

Σωτήρης: Ήξερα πως υπήρχαν πρόσφυγες που αντιμετώπιζαν δυσκολίες εδώ στη χώρα μας αλλά δεν γνώριζα πως είχαν περάσει τόσα βάσανα για να έρθουν. Νόμιζα πως είχαν ταξιδέψει με αεροπλάνο, ενώ αυτοί πλήρωσαν ένα σωρό λεφτά στους διακινητές, περπάτησαν ατελείωτες ώρες, μέρες, μήνες, κινδύνεψαν να πνιγούν, γιατί εμπιστεύτηκαν κακούς ανθρώπους.

Δημοσιογράφος: Δηλαδή πριν από 5 μήνες δεν γνωρίζατε πως υπήρχαν παιδιά που αντιμετώπιζαν τέτοια προβλήματα;

Μελίνα: Άκουγα για τους πρόσφυγες από την τηλεόραση και νόμιζα πως ήταν κακοί άνθρωποι που ήρθαν για να μας κλέψουν. Δε

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee»

φανταζόμουν πως είχαν χωριστεί οικογένειες, πως είχαν χάσει τα σπίτια τους και έφυγαν από τις χώρες τους γιατί γινόταν πόλεμος.

Παναγιώτης Γ: Εγώ πριν αρχίσουμε το πρόγραμμα με τους πρόσφυγες, πίστευα πως ήταν άνθρωποι κακοί, κλέφτες που ήρθαν αν κάνουν κακό στην Ελλάδα. Μετά όμως, όταν άρχισε το πρόγραμμα, είδα πως οι πρόσφυγες είναι καλοί άνθρωποι και αβοήθητοι, που έχουν φύγει από τις χώρες τους και τώρα τους βοηθάμε.

Δημοσιογράφος: Ποιες δράσεις- ποιες εμπειρίες ζήσατε μέσα από το πρόγραμμα που σας έκαναν να αλλάξετε γνώμη για τους πρόσφυγες;

Δημήτρης Θ: Άλλαξα γνώμη μέσα από τις τηλεδιασκέψεις, από τη συμμετοχή μας στο δίκτυο «Το θέατρο στην εκπαίδευση» και από τα βιβλία.

Δημήτρης Π.: Η γνώμη μου άλλαξε όταν είδαμε το βίντεο με την Ειρήνη, όταν μάθαμε τις ιστορίες των προσφύγων και όταν παίξαμε όλοι μαζί στην Δημοτική Αγορά στην Κυψέλη και είδα πως είμαστε διαφορετικοί αλλά όλοι ίσοι.

Παναγιώτης Γ.: Η γνώμη μου άλλαξε όταν μπήκα στη θέση του ήρωα πρόσφυγα και έγραψα το ημερολόγιό με τις περιπέτειες που πέρασε και τα συναισθήματα που βίωνε, από τις δραστηριότητες με την κυρία Δέσποινα από το Θέατρο στην Εκπαίδευση, τα ποιήματα που γράψαμε, τη συμμετοχή μας στη θεατρική παράσταση.

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee»

Δημοσιογράφος: Του χρόνου έρχεται στο σχολείο σας ένα παιδί πρόσφυγας. Πώς θα το προσεγγίσετε;

Σωτήρης: Θα παίζω μαζί του στα διαλείμματα για να μη νιώθει μοναξιά.

Αθηνά: Θα του ζητήσω να καθίσουμε μαζί στο θρανίο και θα τον βοηθάω στα μαθήματα.

Ευτυχία: Θα χαρώ να γίνουμε φίλοι. Θα παίζουμε στο σχολείο αλλά και τα απογεύματα στην παιδική χαρά.

Δημοσιογράφος: Καλά όλα αυτά που λέτε αλλά εγώ δεν θέλω το παιδί μου να πηγαίνει στην ίδια τάξη με ένα προσφυγόπουλο.

Όλοι μαζί: Θα σας αλλάξουμε γνώμη!!!!

Δημοσιογράφος: Δεν το πιστεύω.....

Αθανασία: Μέσα μας υπάρχουν θετικές και αρνητικές σκέψεις για τους πρόσφυγες. Είναι στο δικό μας χέρι ποιες θα ακούσουμε και τι θα αποφασίσουμε.

Διάδρομος συνείδησης .... Περνάει η Δημοσιογράφος: Λέει στον κόσμο:..... Έχουν δίκιο αλλάζω γνώμη. Μπορώ να δω τα πράγματα διαφορετικά.

Κωνσταντίνα: Ελάτε να σας γνωρίσουμε τους φίλους μας, Φάιζα, Αλή, Μουσταφά και οι άλλοι... ελάτε

Στο τέλος λέμε τα δικαιώματα των παιδιών προσφύγων μαζί με τους πρόσφυγες

➤ Όλα τα παιδιά, όπου και αν βρίσκονται έχουν τα ίδια δικαιώματα.

Σιόλα Παναγούλα, 4^ο Δημοτικό Σχολείο Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»
Κείμενο για την παρουσίαση του έργου «A new friend on our doorstep-the refugee»

- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση
- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να βρίσκονται με τις οικογένειες τους.
- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στο παιχνίδι.
- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.
- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην τροφή.
- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να είναι ασφαλή.

Παρουσιάζουμε τις ζωγραφιές, δίνουμε τα δώρα.....

και υποκλινόμαστε!!!!!!!!!!